

Forfatter: Trier, Ernst Johannes

Titel: BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-02-06)

Citation: Trier, Ernst Johannes: "BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-02-06)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 42. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000028.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Ernst Trier til Marie.
København, 6. febr. 1865.*

... I dag var jeg til en meget smuk lille sørgefest. Det er jo i dag et år siden slaget ved Sankelmark sø. — Ak, Marie, Marie, hvilke tunge minder! Det er så underligt, jeg har i disse dage ligesom gennemlevet så meget af stemningen fra forrige år. Jeg har om natten vågnet med den, og den har bragt tanken tilbage til den rædsomt bitre ulykke. — Nå, ved Sankelmark faldt jo Jens Paludan Muller (du véd nok, ham fra vort »lille theologicum«). Han bode i den sidste tid på Borchs collegium, og dér havde de nu rejst ham en rigtig smuk mindesten, en gråstensblok med indskriften: Jens Paludan Muller. — Falden 6. febr. 1864. Indad. Fremad. Opad! — Det er en virkelig udmærket træffende indskrift. Stenen står ude i haven, hvor Jens så ofte sad og læste. Så blev der sunget (gem sangen godt til mig igen), og en af kandidaterne talte, og sluttelig talte digteren Frederik Paludan Müller. Det hele var meget smukt og meget ejendommeligt.

s. 43Var det ellers ikke kedeligt, at Max Muller kunde ikke komme med derhen. Jeg var hos ham i morges for at bede ham derom; men han har dårlige hænder; dem fik han i fjor på tilbagetoget fra Danevirke. Det var en slags frost, og nu er det igen galt med dem.

I går var det både Octavius Hansens og Båggøs fødselsdag. Fra kirken (hvor Grundtvig holdt en aldeles mageløs storslået og mægtig prædiken) gik jeg til Båggø. Til middag var jeg hos Hansens. Der var rigtig rart derude ... Du kan ellers tro, vi politiserede på kraft.

Natten mellem lørdag og søndag tilbragte jeg mest med at arbejde og mindst med at sove. Jeg skrev lige til kl. 3. Jeg udarbejdede en lille skildring af kong Frederik VII, et lille stykke, som skal bruges til en Danmarkshistorie, som Tang udgiver. Det var en dejlig nat, jeg har virkelig ikke længe været så glad ved noget arbejde og så aldeles optaget deraf ...

Ved Ansgars-festen havde alle Grundtvigs venner den store glæde, at selv hans fjender den dag var helt forbavsede over, hvor udmærket den tale var, han holdt, og at han 81 år gammel kan tale således. Ja, den tale var fortrinlig.

Så fik vi ovenpå en hel ladning ord — ja andet kan jeg ikke kalde det ...

Om eftermiddagen havde jeg besøg blandt andet af en ung Bornholmer, der går ude på seminariet; han havde hørt, at jeg vilde have en højskole, og han havde da sådan lyst til at være dér. Han blev rigtignok lang i ansigtet, da han hørte, at jeg først vilde begynde til november; men det er dog muligt, han venter så længe. Er det ikke morsomt! I det hele taget får jeg ofte tegn på, at eleverne derude holder mere af mig, end jeg selv har været tilbøjelig til at tro; jeg har i den senere tid fået flere virkelig smukke ytringer af hengivenhed.

Om aftenen mindedes vi Ansgar i theologisk samfund, hvor der blev holdt to taler om ham. Den ene — af gamle Fenger — var ganske dejlig. Torsdag, din fødselsdag, var jeg ude i Brøndbyvester. Det var et rædsomt vejr; der var ikke tale om at komme hjem den aften; stærkt snefog både fra neden og fra oven. Jeg talte derude om Ansgar. Jeg holdt selv således én tale om ham, hørte fire taler, læste to afhandlinger, én levnedstegning og ét langt digt. Altsammen nu i disse dage ...